

EL LLENGUATGE

Passar i dependre

Sembla evident que el llenguatge actual, especialment el llenguatge periodístic i, encara més concretament, el que s'ocupa de temes polítics, econòmics, sociològics, etc. ha arribat a establir una sinonímia entre els verbs *passar* i *dependre*, sinonímia, és clar, no advertida ni deliberada, i que es manifesta en l'ús que es fa del verb *passar* amb el mateix valor que *dependre*.

Bé hem d'admetre, perquè és un fet innegable, que amb l'ús els mots tendeixen a ampliar l'extensió del seu significat o, dit altrament, a adquirir una significació que no tenien però que presenta una analogia amb la que sempre li havíem reconegut. I així com sempre hem dit, per exemple, *El Ter passa per Girona*, no sembla potser cap disbarat de dir, amb una analogia evident, *Aquesta decisió passa per París* o fins i tot, encara amb la mateixa analogia però ja molt més esvaïda, *L'aprovació d'aquests tràmits passa pel Parlament*. Ens podríem preguntar, però; ¿fins a quin punt les dues frases indicades equivalen a *Aquesta decisió depèn de París* i *L'aprovació d'aquests tràmits depèn del Parlament*? És gairebé segur que qualsevol intent de respondre amb exactitud a aquesta pregunta desembocaria en una exposició de subtileses exagerades perquè pogues-

sin ésser útils, però qui vegi la diferència entre *passar per París* i *dependre de París* (una decisió) farà ben fet de recórrer a aquella d'aquestes dues expressions que reflecteixi més exactament la idea que vol comunicar.

Es ja força més dubtós que calgui admetre l'ús del verb *passar*, per més que l'analogia n'hagi ampliat el significat, en construccions com *L'obediència del permís passava per l'humor del governador de torn* o *La millora de la qualitat de la vida no passa necessàriament per la quantitat de productes que comprem*, en què aquest ús (del verb *passar*) no comporta cap nou matis ni cap enriquiment del significat del verb *dependre*, que és el que normalment usariem en aquestes frases: hom s'ha limitat a substituir un verb per un altre. Per tant, no vacilariem a dir que sempre que es vegi que *passar* substitueix en realitat *dependre* convé de recórrer a aquest segon verb. O potser, vist l'abús mimètic que avui es fa de *passar*, a d'altres verbs com *exigir* o *demanar*: *El nostre redreçament nacional exigeix la voluntat i l'esforç de tots els catalans*.

Albert Jané